

er beliggende højst 60 sømil fra foden af kontinentalskråningen.

- b) Såfremt andet ikke kan godtgøres, skal foden af kontinentalskråningen fastsættes som det punkt, hvor der er den største ændring i hældningsgraden ved skråningens basis.

5. De faste punkter omfattende linien for kontinentalsoklens yderpunkter på havbunden draget i overensstemmelse med stk. 4, litra a), i) og ii), skal enten ikke ligge mere end 350 sømil fra de basislinier, hvorfra bredden af søterritoriet måles, eller skal ikke ligge mere end 100 sømil fra 2.500 meter-isobathen, som er en linie, der forbinder dybder på 2.500 meter.

6. Uanset stk. 5 må kontinentalsoklens ydergrænser på undersøiske bjergkæder ikke være mere end 350 sømil fra de basislinier, hvorfra bredden af søterritoriet måles. Dette stk. finder ikke anvendelse på undersøiske hævnings, som er naturlige bestanddele af kontinentalmargenen, såsom dens plateauer, forhøjninger, højde-rygge, banker og udløbere.

7. Kyststaten skal drage de ydre grænser for sin kontinentalsokkel, hvor denne sokkel strækker sig ud over 200 sømil fra de basislinier, hvorfra bredden af søterritoriet måles, ved hjælp af rette linier med en længde på højst 60 sømil, og som forbinder faste punkter, fastlagt ved hjælp af bredde- og længdegradskoordinater.

8. Oplysninger om grænserne for den del af kontinentalsoklen, der strækker sig ud over 200 sømil fra de basislinier, hvorfra bredden af søterritoriet måles, skal af kyststaten forelægges for Kommissionen for Kontinentalsoklens Grænser nedsat i henhold til bilag II på grundlag af ligelig geografisk repræsentation. Kommissionen skal fremsætte henstillinger til kyststaterne om anliggender vedrørende fastlæggelsen af de ydre grænser for deres kontinentalsokkel. Grænserne for soklen fastlagt af en kyststat på grundlag af disse henstillinger er endelige og bindende.

9. Kyststaten skal hos De Forenede Nationers generalsekretær deponere søkort og relevante oplysninger, herunder geodætisk datum, som permanent beskriver de ydre grænser for dens kontinentalsokkel. Generalsekretæren skal sørge

for behørig offentliggørelse af disse dokumenter.

10. Bestemmelserne i denne artikel berører ikke spørgsmålet om afgrænsning af kontinentalsoklen mellem stater med kyster, der ligger over for eller grænser op til hinanden.

Artikel 77

Kyststatens rettigheder over kontinentalsoklen

1. Kyststaten udøver suveræne rettigheder over kontinentalsoklen for så vidt angår efterforskningen af den og udnyttelsen af dens naturlige ressourcer.

2. De i stk. 1 nævnte rettigheder er eksklusive i den forstand, at hvis kyststaten ikke efterforsker kontinentalsoklen eller udnytter dens naturlige ressourcer, må ingen foretage disse aktiviteter uden kyststatens udtrykkelige samtykke.

3. Kyststatens rettigheder til kontinentalsoklen er ikke betinget af effektiv eller formel okkupation, eller af nogen udtrykkelig erklæring.

4. De i dette kapitel nævnte naturlige ressourcer består af havbundens og undergrundens mineralske og andre ikke-levende forekomster samt levende organismer, som tilhører sedentære arter, dvs. at de, når de er fangstmodne, enten er fastsiddende på eller under havbunden, eller er ude af stand til at bevæge sig uden at være i stadig fysisk berøring med havbunden eller undergrunden.

Artikel 78

Retlig status for de overliggende farvande og luftrummet, og andre staters rettigheder og friheder

1. Kyststatens rettigheder over kontinentalsoklen påvirker ikke den retlige status for de overliggende farvande eller luftrummet over disse farvande.

2. Kyststatens udøvelse af rettigheder over kontinentalsoklen må ikke gribe ind i eller medføre nogen uberettiget krænkelse af sejladsen eller andre staters rettigheder eller friheder som foreskrevet i denne konvention.